

Anni Svanholt står for, kan vi ikke støtte, og det skyldes selvfølgelig specielt de to sidste pinde, der er i dagsordenen.

Vedrørende regeringens forslag om motiveret dagsorden kan vi selvfølgelig undre os over, at man allerede i dagsordenen begynder at beskrive fremtiden i form af »Energi 21«, som vi hverken har haft til behandling, har diskuteret eller har talt om. Men pludselig figurerer den altså på en dagsorden; det finder vi lidt ejendommeligt. Det er den ene ting.

Omkring forbrugerejede selskaber i Danmark har jeg her fra talerstolen flere gange i dag udtrykt, at det støtter vi naturligvis; forbrugereje er en ganske udmærket ting. Men jeg har samtidig gjort opmærksom på, at andre ejerformer naturligvis må have en ligestilling her, og derfor synes jeg, dagsordenen er for smal på dette område. Og det får så Venstre til at oplyse, at vi ved den dagsorden vil undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal også bare her ved afslutningen af debatten om denne forespørgsel sige, at jeg synes, der er kommet mange interessante ting frem i løbet af debatten. Der er i hvert fald meget, der får mig til at glæde mig til, at vi skal have den rigtige, hvis jeg må bruge det udtryk, energidag på et senere tidspunkt. Jeg vil være spændt på, hvordan regeringen kan få enderne til at hænge sammen, dels internt, men for den sags skyld også, hvordan man udadtil kan finde et flertal for en kommende dansk energipolitik. Jeg synes ikke, det tegner sig så umiddelbart enkelt efter dagens debat.

Med hensyn til de to dagsordener skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for den af fru Anni Svanholt og hr. Bent Hindrup Andersen foreslåede dagsorden. Vi finder, at der er alt for stor mulighed for at lave detaljestyling med den dagsorden, der ligger her. For os at se har det, som jeg sagde gentagne gange i min ordførertale, været således, at vi kun ønsker, at Folketinget skal tage sig af de overordnede rammer og så lade andre være aktørerne, som udfylder disse rammer, og her blander de to partiers forslagsstillere sig alt for meget i, hvordan man skal fylde rammerne ud. Vi vil derfor stemme imod Enhedslistens og SF's dagsorden.

Med hensyn til regeringspartiernes dagsorden skal jeg sige, at den vil vi undlade at stemme til, dels fordi vi rent faktisk ikke ved, hvad

»Energi 21« står for – det er selvfølgelig rart at få at vide, at den kommer til at hedde sådan – og dels fordi vi i Det Konservative Folkeparti ikke på nogen måde har spor imod hverken forbrugerindflydelse eller at ting ejes af forbrugere. Men vi finder, at der i den foreliggende dagsorden lægges op til en mistillid mod de selskaber, vi kender i øjeblikket, og vi synes faktisk, de har løst opgaven på ganske udmærket vis. Vi synes derfor også, dels at vi skal udtrykke tillid til dem, og dels at der fremover skal være plads til dem og også være god plads til dem.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg lyttede meget efter ministerens bemærkninger og havde håbet på, at der kom en tilkendegivelse om, at senest i forbindelse med »Energi 21« eller umiddelbart derefter vil energiforsyningsstrukturen blive taget op, at der vil være en vilje til at fremkomme med forslag og overveje forskellige modeller og muligheder set på baggrund af de nye målsætninger. Jeg hørte ikke, at ministeren gav noget tilsagn.

Det er i og for sig alene det, som den fælles dagsorden fra Enhedslistens og SF's side giver udtryk for. Det er i hvert fald hovedbudskabet at få forslaget frem, og det kunne jo også være holdningen bredt set i lyset af det opbrud, der er i energistrukturen rundt omkring i landet, og de udfordringer, der kommer fra internationaliseringen.

Men jeg skal her på vegne SF tilkendegive, at vi vil stemme for den dagsorden, der er stillet af regeringen. Vi lægger især vægt på de betragtninger, der er om bæredygtig udvikling på energiområdet, og at det forbrugerejede og demokratiseringen er det bærende i energiforsyningsstrukturen fremover.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige til hr. Hindrup Andersen og fru Svanholt, at jeg har stor sympati for størstedelen af de punkter, der er i deres fælles dagsorden. Jeg mener imidlertid, at vi får en god lejlighed til at drøfte det spørgsmål i forbindelse med »Energi 21«, og dér vil jeg komme tilbage til disse spørgsmål.

Det er klart, at indholdsmæssigt giver den næstsidste og måske også den sidste pind de største problemer for regeringen, når det ikke er mere konkretiseret, end det er på nuværende tidspunkt. Men jeg er glad for, at vi nu har kun-